13/02/2022

Σχόλια με αφορμή την νέα σειρά με την ζωή του Αγίου Παϊσίου

/ Γνώμες

Η μεγάλη απήχηση που είχε ήδη από το πρώτο επεισόδιο η νέα σειρά με την ζωή του αγίου Παϊσίου είναι κάτι που μας ενθαρρύνει ως πρόσωπα και ως κοινωνία. Οι άνθρωποι στην πλειονότητά τους αναζητούν το αληθινό, το γνήσιο, το θεϊκό. Όχι μόνο οι μεγαλύτεροι, αλλά και αυτά τα νέα παιδιά αναζητούν κάτι ανώτερο, κάτι που θα τους εμπνεύσει. Θέλουν να βλέπουν ότι δεν είναι όλα μάταια, τα όνειρά τους ανύπαρκτα και κατεστραμμένα. Επιζητούν μια ελπίδα. Ζουν στα σχολειά μας δύο ιδιαίτερες χρονιές, τις οποίες δεν ζήσαμε οι μεγαλύτεροι. «Τηλεκπαίδευση», «εξ αποστάσεως μαθήματα», «υγειονομικά πρωτόκολλα» και τόσα άλλα, που έχουν μπει στην καθημερινότητα τους, χωρίς φυσικά οι ίδιοι να ευθύνονται, αλλά καλούνται να ανταπεξέλθουν σε όλα αυτά. Και είναι αλήθεια, ότι σε μεγάλο βαθμό τα καταφέρνουν και έχουν ανταποκριθεί με συνέπεια και ωριμότητα. Βλέποντας αυτά τα παιδιά, που βρίσκονται στους υπολογιστές ή στα κινητά τους τηλέφωνα αρκετή ώρα μέσα στην ημέρα, αλλά και της νύχτας, βλέποντας την νέα σειρά ενθουσιάστηκαν. Με προσοχή είδαν να ενσαρκώνεται μια αυθεντική ζωή, ανθρώπων, πού η οικογένεια, οι κοινότητες, η πνευματικότητα, η αλληλεγγύη και

κυρίως η αγάπη είναι βασικός πυλώνας.

Η προσφυγιά, η υπεράσπιση ιδεών, οι στάσεις ζωής, όπως η Πίστη, η αγάπη για την πατρίδα, τον συγγενή, αλλά και τον συνάνθρωπο γενικότερα «ζωντανεύουν» ήδη μέσα από το πρώτο επεισόδιο της σειράς και είναι θέματα κάπως άγνωστα στις νέες γενιές. Η ζωή των αγίων, και μάλιστα αυτών, που ζήσαμε οι περισσότεροι σχεδόν παράλληλα μαζί τους, όπως του αγίου Παϊσίου είναι σημαντικό να γίνονται γνωστές μέσα από τα κείμενα, τις τέχνες και ειδικά μέσα από την μεγάλη οθόνη, πού τόσο επηρεάζει την ζωή των ανθρώπων. Είναι μεγάλο γεγονός ο άνθρωπος να υποστηρίζει τα πιστεύω του και μάλιστα να φθάνει στο σημείο να δίνει την ζωή του γι’ αυτά, να αφιερώνεται σε αυτά. Υπάρχει άμεση η ανάγκη να βλέπουμε βιωμένο το Ευαγγέλιο. Αυτό είναι το ζητούμενο και το συγκλονιστικό. Όταν κάποιος διαβάζει το Ευαγγέλιο, αυθόρμητα έρχεται στον νου του η σκέψη, αν αυτό μπορεί να είναι εφαρμόσιμο στην ζωή μας, και πόσο μάλλον στην σύγχρονη δύσκολη καθημερινότητά μας. Οι βίοι των αγίων απαντούν σε αυτό ακριβώς, ότι είναι δυνατόν να ζήσεις, όπως προτρέπει ο Χριστός. Και η ζωή του αγίου Νεκταρίου, όπως την είδαμε ήδη, και η ζωή του αγίου Παϊσίου, όπως ξεκίνησε να ξεδιπλώνεται έχουν να μας δώσουν πολλά.

Ειδικά η σειρά με τον βίο του αγίου Παϊσίου δίνει αφορμή για να διαλεχθούν τα μέλη της οικογένειας μεταξύ τους, κάτι που μαζί με τόσα άλλα, έχει λησμονηθεί. Η απόλυτη μοναξιά που χαρακτηρίζει τα μέλη της ίδιας οικογένειας «σπάει» με αφορμή τα όσα διεξάγονται στην σειρά. Το «πνεύμα θυσίας», το οποίο τόνιζε η άγιος σε όλη του την ζωή, με λόγο και πράξεις είναι το σπουδαίο, που χρειάζεται να εξηγήσουν με το παράδειγμά τους οι μεγαλύτεροι στους μικρότερους και το οποίο μπορεί να δημιουργήσει υγιείς προσωπικότητες, αγάπη προς γένος μας, αλλά και σωστή τοποθέτηση περί παγκοσμιότητας και αγαθής συνύπαρξης μεταξύ των λαών. Γενικότερα ένα καλύτερο αύριο.

Η έννοια των παραδόσεων, των ηθών και των εθίμων είναι και αυτό κάτι που με επιτυχημένο τρόπο παρουσιάζεται. Μια παράδοση που δεν είναι ένα «σκονισμένο ντουλάπι» του παρελθόντος, αλλά είναι τέχνη, πολιτισμός, πρόοδος, παιδεία, αναγέννηση, είναι η ίδια η ζωή μεταμορφωμένη. Είναι βάση στέρεη για να πάει ανέβει υψηλότερα ο άνθρωπος. Χρειαζόμαστε μια σωστή τοποθέτηση για το παρελθόν μας, μια ορθή «επίσκεψη» στις ρίζες μας και πάλι ο τόπος μας θα ανθίσει.

του αρχιμ. Ιακώβου Κανάκη